

איפה הם מקורות הגיאות הכלכלית?

משתוללת כיום הם פשוטים: שלושה מיליארד דולר של מענקים אמריקניים, מיליארד דולר הכנסות ממגביות למיניהן, מיליארד ורבע דולר הכנסות מישראלים יורדים (מבקרנים בישראל והעברות הון לקרובים ולהשקעות), עוד רבע מיליארד דולר מניצול 150 אלף פועלים מהשטחים הכבושים העובדים בישראל (כל פועל מקבל לפחות 10 שקלים פחות מהמגיע לפועל יהודי, כפול 250 ימי עבודה — 2500 שקל לשנה לפועל, כפול 150 אלף עובדים בשנה, בסך-הכל 375 מיליון שקל לשנה למשק הישראלי). לכן יש להוסיף את העלמות-החיס. השנה יגבו אנפי מס-הכנסה שישה מיליארד דולר. נניח כי המס המושלם מן הווה מס'אמת בשיעור של 50% (וברור כי גונבים הרבה יותר) והרי יש עוד שישה מיליארד דולר כל שנה. בסך הכל, 12.5 מיליארד דולר הכנסות, לא מעבודה מקומית, המתחלקות בין שייכ' בת הקרובים לצלחת. תקציב המדינה נע סביב 25 מיליארד דולר. מכאן כי לפחות עוד חצי התקציב מחולק ללא תמורה, וזו התשובה.

רוח בנק ישראל, שפורסם באחרון, משתמש זו הפעם הראשונה בטיעון כי אין הכותב יודע להסביר את התופעות של השפע הקיים. כך, למשל, בשי נתיים האחרונות גדלו הוצאות השכר ב-25% למעסיקים, ובנק ישראל אומר כי אינו מבין כיצד המעסיקים הגדילו את הוצאותיהם כאשר שיעור הריבוי חיות שלהם הוא מתחת לאפס. והרי דוגמה טובה לנתיקות המוחלט בין הרוח למציאות, שהרי ברור כי מע' סיק לא ישלם תוספות אם אין לו רוו' חים לשלם מהם. אם המעסיקים בישראל היו מוכנים להוסיף סכומים כאלו להוצאותיהם, סימן שרווחיהם היו גדולים יותר. ואם אין הרווחים מופיעים בחשבונות הלאר-מיים, ברי שאלה (החשבונות) שווים ל-תחת. לעצם העניין. מקורות החגיגה ה-

הישראלים בניירורק: ה"מיזרחי" מוביל

השוואת מאני הבנקים הישראליים בניירורק — דיסקונט, לאומי וה-מיזרחי — מראה כי דיסקונט ולאומי הרוויחו בשנת 1986 על ההון פחות בהרבה מכפי שהיו מרוויחים אילו היו מפקידים את ההון בחשבון נושא ריבית בכל בנק. לגבי בנק הפועלים אין נתונים. מאחר והוא סניף של הבנק בישראל.

בנק דיסקונט הרוויחו רווח נקי בסך 12.2 מיליון דולר (ירידה חדה לעומת 16.3 בשנה קודמת) על הון מניות של 188 מיליון דולר. התשואה לבעלי המניות על ההון הייתה 6.5%.

בנק לאומי הרוויח נטו 6.4 מיליון דולר (ירידה חדה לעומת 11 מיליון דולר שנה קודמת) על הון מניות נפרע של 123 מיליון דולר. התשואה על ההון הייתה 5.2%.

לעומתם, בנק המיזרחי הרוויח 7.1 וזו נטו של 5.8 מיליון דולר על הון נפרע של 52 מיליון דולר, והתשואה להון הייתה 11.1%. הרווח השנה גדל לעומת 5.3 מיליון דולר אשתקד.

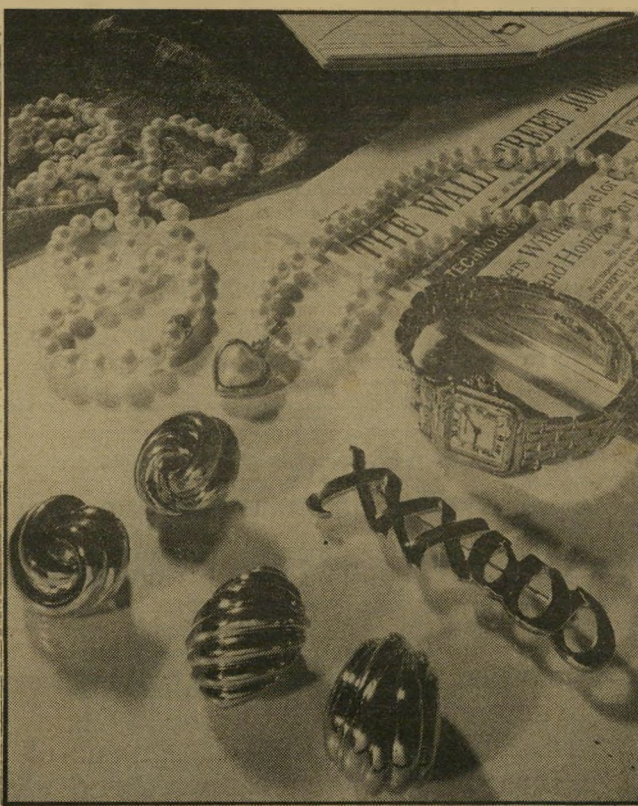
מאזי-הבנקים מגלים כי בנק דיס-קונט ספג מכה קשה, בגלל הפסדים, הפריש חמישה מיליון דולר לחובות מסופקים, והקטין את הרווחים ב-4 מיליון דולר, בגלל חובות מסופקים. חוגים בנקאיים מציינים כי הפסדים כאלה הם בגדר תאונות-עבודה, והנה' לת בנק דיסקונט ידועה במיקצועיות תה.

שיטת דיסקונט היא למנות נציגים לשנים רבות, ואהרון בהנא מנהל את הבנק מזה עשרות שנים. גם הנציג הישראלי יוסי צ'חנובר נאלץ לעזוב אחרי חמש שנים, בגלל מסקנות ועדת בייסקי, שחייבו אותו להחליף בישראל את יו"ר הנהלת-הבנק. הבנק ידע להקי' טין את חלקו באיגרות-חוב, שירדו בחצי שנה האחרונה ירידה משמעותית, ולכן לא ייפגע מירידה זו. בניגוד ל-אומי.

נשים קונות תכשיטים

(בלי גבר)

הגורם העיקרי לגיאות בתעשיית יהלומים הישראלית הוא שיחורר האשה. כך עולה מתחקיר של מגאזין הכלכלה האמריקאי פורצ'ן (8 ביוני 1987). מסתבר כי הגידול שחל באחרונה ברכישות יהלומים ותכשיטים מקורו בנשים הקונות לבדן. מומחים מצאו כי מיספר גידול והולך של נשים הופכות לעצמאיות, ככל, וגם ברכישות תכשיטים. התופעה של ימים עברו, כשהגבר קנה יהלום לאשה,

הלהיטים: קניות הנשים עבור עצמן כוללות משעון פנתר של קרטייה במחיר 8000 דולר ועד טבעת אהוב ונשק של טיפאני במחיר 750 דולר.

נעלמה. כמו שאשה קונה לעצמה בושם או פרווה, היא קונה עתה תכשיט ויהלום. מדובר בסדר-גודל של 600 עד 8000 דולר ליחידה. גם חנויות-יוקרה כמו טיפאני קובעות כי הנשים רוכשות חלק נכבד ממחזור החסורה. בסך הכל מעריכים כי קרוב ל-40% מכלל הרכישות נעשות על-ידי נשים עצמאיות. גיאות חדשה זו במכירות יהלומים הביאה גם לגיאות המחודשת בתעשייה הישראלית. הבנויה בעיקר על השוק האמריקאי.

השופט מצווה

ו"מוסיאון הארץ" מצפצץ

ביום השלישי שעבר הוציא השופט המחוזי בירושלים ראסם נאשף צו האוסר על מוסיאון הארץ בתלאביב להופיע בשמו החדש, מוסיאון ארץ-ישראל. הצו הוצא אחרי שמוסיאון ישראל טען כי השימוש בשם החדש מטעה אנשים ותורמים לחשוב כי מדובר במוסיאון ישראל. למרות שהצו הוצא ביום השלישי

ונמסר למוסיאון הארץ, ממשך שלט ענק ליד המוסיאון ברמת-אביב להודיע כי מוסיאון ארץ-ישראל הוא המוסד הקיים במקום. דובר עיריית תלאביב, שנשאל מדוע מפר מוסיאון הארץ העירוני את צו בית-המשפט, אמר כי אינו מייצג את המוסיאון ומנהלו, רהבעם זאבי. פנייה למוסיאון עצמו לבקשת-תגובה נענתה, כי לא ידוע להם על צו כזה.

גאון ואכזר

באחרונה פילג ליאון תמן את הפי' רציה הספרדית, שבראשות גיסו נר' סים גאון. זה סיפר ליריד כי בעבר, כאשר היה בקשים ומניים, היה חייב גם סכום לגיסו תמן. הוא, כמובן, קיווה בליבו כי גיסו יציע לו מיוזמתו לדחות את פירעון החוב בגלל קשייו. לתדהמתו היה תמן בין היורדים לחייב בדרישה לפירעון מלא ומיידי. אחרת ניקוט כל האמצעים נגד גאון. זה נאלץ לחרוק שיניים ולעשות כל דבר, כדי להחזיר את החוב לגיסו. יתר הנושים היו הרבה יותר נוחים, ציין. תמן סירב להגיב לשאלותיי בנושא זה.

בורסה

הגדלת הון

ב"בנק

למיסחר

בנק למיסחר מכנס אסיפה כללית של בעלי-המניות, לאשר הגדלת הון בסכום של 400 אלף שקל. ההון ה' מוגדל יבוא מהמקורות הבאים: 325 אלף שקל מרווחים, והיתר מבעלי-המ' ניות הקיימים. בנק למיסחר נמצא כבעלות משקיע מכסיקאי וקבוצת מ' איר עזרא, יצרני-בשר גדולים בישר-אל.

איני סופר כל יום

(המשך מעמוד 19) ברלילה. היו שלבים, הלכנו מכיתה אלף לכיתה בית ולא קפצנו ישר לכיתה גימל. שלא תביני לא נכון, יש מיליון בעיות. מי שרוצה להיות חברה רב-לאומית כשטח מסויים חי את המישחק. אני רוצה להיות מיספר 10 בעולם בשטח שלי, וזה מישחק מסוג מסויים. לומדים לתפקד כחברה שנותנת ידע. למדנו. עשינו מיספר שיגאות ולמדנו מהן. אנחנו מנצלים את השיגאות כדי לשפר את הדברים. השאלה היא איך להוציא את המסקנות.

- אתה איש עשיר?
- מבחינה כספית כן. מבחינה הרגשית לא.
- מה זאת אומרת?
- בשבילי כסף זה לא מטרה. המטרה היא לראות את הדברים מתבצעים. אני

„אנחנו נגד הממשלה ובעד המדינה, נגד הגיליה תעסוקה ובעד יצירה”

לא סופר כל יום כמה כסף יש לי, זה בעברית פשוטה. אפילו הניזר — ואשתי אפילו — לא מסכימים שאחתום על צ'קים. הם אומרים שאני לא מבין בזה. ● כמה ילדים יש לך? ארבעה ילדים, ורציתי שכל אחד יהיה עצמאי ועם מינימום עזרה מצירי.

האמת היא שכל התהליך אצלי התחיל אחרי מלחמת יום-כיפור, כשהבנתי שצריך לראוג לאיזור, כי החלטתי שאני לא רוצה להישאר לבד, שאני לא רוצה להיות הרקדן הכי טוב לטנגו רק משום שנשארת הרקדן היחיד, ואו ח'פשתי כל מיני רעיונות. את מיפעל להבי ישקר, המכין חלקים למטוסים, הקמתי משום שרון טולקובסקי בא וביקש שאעשה חלקים לאווירונים. ● מה רצית לעשות? הייתי מבסוט מן הכלים שייצרתי ורציתי לעשות עוד. אני לא מאמין בבטיי בידיש שאומר: הרבה מלאכות מעט ברכות. אחד הדברים הכי חשובים זה סדר-עדיפויות. ● מה סדר-עדיפויות שלך? מה שמושיע עושה. קודם הלהבים והתעשייה היו הכי חשובים, והיום אני מנצל את ההצלחה בתעשייה כדי למכור

„אנחנו לא אנשים טובים, אנחנו לא מחכמים את הדרך הקלה”

את הדברים האחרים. אני מנצל את הידע בתעשייה כדי להרחיב את הרעיונות. זה דבר שבא באופן טבעי, אין קונפליקטים גדולים, אני פשוט עושה כל יום אותו הדבר. ● ותמיד תישאר סה בנהריה? אין לי שום סנטימנטים מיוחדים למקום. ● אוהבים אותך? בנהריה לא. ● למה? אמרתי לאנשים באופן יותר מרי ברור מה אני חושב עליהם. ● במיפעל אוהבים אותך? חלק כן וחלק לא. ● פוחרים ממך? לא. אני משתדל שלא. ● אתה בוס קשה? לא. ● אתה מכיר את הפועלים שעובדים אצלך? כן. את כל הוותיקים.